

at anvende. Det gør mig selvfølgelig ondt, at vi Socialdemokrater ikke ere i Stand til at berede den højtærede Finansminister den Glæde og Tilfredsstillelse, som han synes at have ventet af os som Tilhængere af hans Skattelovforslag. Men det er der jo ikke noget at gøre ved. Og hvis virkelig den højtærede Finansminister har ventet noget saadant, maa han have været mere sangvinsk, end man har Lov til at være. Den højtærede Finansminister maa huske, at vi Socialdemokrater sidde ikke her for at glæde ham og hans Venner eller de Klasser af Befolkningen, han repræsenterer; vi ere her for at hævde den arbejdende, udbyttede og fattige Befolkningens Interesser; vi sidde her for at føre dens Krav frem, vi ere her for at værne den mod ny Udbygning, Udsugelse og Plyndring. Det er vor Pligt; derfor sidde vi her i Salen, og i Overensstemmelse dermed ville vi handle ved denne som ved alle andre Løjligheder.

Anden Viceformand (Ejffersøe): Folketingsmanden for Svendborg Amts 6te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

P. Munch: Det ærede Medlem fra Kellerup (N. P. Jensen) beskyldte mig for et Øjeblik siden for enten at have glemt eller skjult, at der i den Beregning, som blev opstillet i Motiveringen af Lovforslaget om Ejendoms skyld, ikke var taget Hensyn til Fradragene. Jeg har nu taget Motiverne frem, hvad jeg ikke før kunde gøre, og der ser jeg, at der staar følgende: „Paa den anden Side maa det bemærkes, at der paa Grund af manglende statistisk Materiale ved de foranstaaende Udregninger ikke har kunnet tages Hensyn til Fradragene i Henhold til Ejendoms skyldlovens § 7, der for de smaa Ejendommers Vedkommende bevirker nogen Lettelse af Skattebyrden.“ Jeg haaber, at det ærede Medlem, efter at have hørt dette Citat af Motiverne, vil indrømme, at jeg hverken har skjult noget eller glemt noget paa dette Punkt.

Anden Viceformand (Ejffersøe): Folketingsmanden for Viborg Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. P. Jensen: Det ærede Medlems Materiale, som blev benyttet i Fjor, faldt i to Afdelinger, for det første Statistisk Bureaus Materiale, hvor det i Virkeligheden viste sig senere — det ærede Medlem vil se det af, hvad han sagde anden

Gang, da han havde Ordet, efter at jeg havde talt —, at han meget godt kunde faa de Tal frem om Fradraget efter § 7; altsaa, umuligt var det ikke. Og for det andet var hans Materiale Afskrifter af originale Vurderinger ude omkring i Landkommunerne — han vil huske, hvorledes han i Gruppen paa 3—4 Tdr. Hartkorn havde „Højbygaard Sukkerfabrikker“ med. Der i disse originale Vurderinger staa i det mindste Afdragene, og der kunde det ærede Medlem have taget dem, hvis det ærede Medlem havde villet give fuld Besked.

Staaing: Den højtærede Forsvarsminister var i Dag saa elskværdig at besvare en Henvendelse, jeg havde gjort til ham vedrørende det oprettede Rekyllkorps, og de Bemærkninger, den højtærede Minister gjorde, bestyrke mig i den Opfattelse, jeg havde, at dette Rekyllkorps er en for Samfundet ret vigtig og farefuld Institution. Den højtærede Minister sagde, at alle havde selvfølgelig Ret til at oprette Rekyllkorps; ogsaa Socialdemokraterne, hvis de vilde indordne sig under Hærledelsen. Jeg fik altsaa det Indtryk, at den højtærede Minister mente, at det var Betingelsen for saadanne Rekyllkorps' Lovlighed. Denne Betingelse er imidlertid, saa vidt jeg kan skønne, ikke overensstemmende med Hærlovens § 230, idet denne Paragraf siger, at frivillige Korps, organiserede og øvede saaledes, at de kunne være til Styrke for Hæren, kunne knyttes til Hæren. Dette forudsætter, at saadanne Korps kunne organiseres og øves, uden at de knyttes til Hæren. De kunne knyttes til Hæren, men det fremgaar ikke af Loven, at det er en Betingelse for Korpsets Bestaaen. Og det er vel i øvrigt saadan, at et privat organiseret Korps, etableret for private Midler, antagelig ogsaa uden for sin Forbindelse med Hæren samles og optræder og gør Øvelser, altsaa ogsaa vil være i Stand til at lade sig anvende paa anden Maade end den, Hærledelsen i visse Tilfælde maatte bestemme. Nu hedder det i Grundlovens § 88, at Borgerne have Ret til at samle sig ubevæbnet, og for saa vidt kan der altsaa synes at være nogen Uoverensstemmelse imellem Grundlovens § 88 og Hærlovens § 230. Grundloven siger, at man maa samles ubevæbnet, men Hærlovens § 230 siger, at man maa samles bevæbnet. Og Ministeren godkender, at man oven i Købet maa samles bevæbnet med noget saa farligt som Rekyllrifler og opøve sig i